

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Om indgreb i meddelelshemmeligheden).

Af Wilhjelm (VS) m.fl.
(Fremsat 6/4 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Forslaget, som venstresocialisterne har fremsat, har tidligere været behandlet her i tinget. Det tager sigte på at skærpe betingelserne for telefonaflytning og andre former for indgreb i meddelelshemmeligheden i forbindelse med efterforskningen af forbrydelser. Bl.a. foreslås der indført en tidsgrænse på 14 dage for sådanne indgreb, og der foreslås en ordning med beskikkelse af advokat i de pågældende sager.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på lovforslaget, men vil dog gerne sige, at jeg finder, at forslaget til regler om tidsbegrænsning for telefonaflytning m.v. vil indebære en unødvendig og uacceptabel forringelse af muligheden for efterforskning og opklaring ikke mindst af narkotikakriminaliteten. I disse sager er muligheden for telefonaflytning et helt uundværligt efterforskningsmiddel. Efterforskningen kan undertiden tage meget lang tid, og derfor er jeg meget ængstelig for, at hvis man indførte regler af den art, ville det forringe muligheden for efterforskning i disse sager.

Jeg har mere sympati for tanken om forsvarerbistand i disse sager, men på grund af indgrebenes karakter vil en sådan ordning ikke kunne undgå at rejse særlige problemer.

I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind på forslaget. Som tingets medlemmer ved, overvejes hele spørgsmålet i justitsministeriets strafferetsplejeudvalg i forbindelse med udvalgets samlede, almindelige gennemgang af retsplejelovens regler om tvangsindgreb. Strafferetsplejeudvalget har, som det er fremgået af de tidligere debatter, haft en række andre sager at skulle udforme og tage stilling til, men efter at man nu har afgivet de to betænkninger, der har været omtalt her i dag, vil man kunne genoptage arbejdet med spørgsmålet om de straffeprocessuelle tvangsindgreb. Jeg tror, det vil være rigtigst og bedst, at der foregår en samlet bedømmel-

se af tvangsindgrebene, sådan at vi afventer det resultat, man kommer til. Jeg mener, at det er realistisk at regne med, at en samlet betænkning fra udvalget vil kunne komme i løbet af næste år.

Ole Espersen (S):

Vi har ved et par lejligheder sagt, at vi mener, der bør ske ændringer i de bestemmelser, vi diskuterer her. Vi er positive over for tendensen i dem. Det har vi givet udtryk for, må jeg sige, for nogle år siden allerede, og jeg kan godt forstå, hvis der er en vis utålmodighed til stede hos forslagsstillerne.

Der skete en ændring i sammensætningen af strafferetsplejeudvalget sidste år under den forrige regering, bl.a. for at fremme forslag af den karakter her, men f.eks. også for at man skulle få debatteret spørgsmålet om provokatørs anvendelse. Nu har ministeren besluttet at give udvalget andre opgaver, således at de opgaver, jeg nævnte her, måtte sættes til side. Det er ministeren naturligvis i sin fulde ret til at gøre, men det har betydet, at det har været, synes vi, for længe med at få bearbejdet de problemer, der er tale om.

Vi mener, at man måske nok kan sige, at vores form for udvalgsarbejde bærer præg af, at de folk, vi beder om at lave arbejdet, ikke får rimelige vilkår til det, og i hvert fald får de ikke sådanne vilkår, at vi inden for en rimelig tid kan få lejlighed til at se resultatet af arbejdet.

Nu lovede ministeren, at vi formentlig til næste år kunne se en betænkning om de problemer, vi diskuterer her, og jeg håber, at det lykkes at tilrettelægge udvalgsarbejdet på en sådan måde, at det virkelig kan lade sig gøre. Ellers bør man efter min mening igen bede udvalget tage et par væsentlige ting ud, f.eks. dette om meddelelshemmeligheden og om provokatørs anvendelse, og så lave en delbetænkning om det. Og måske burde man for at fremme arbejdet inden for dette område, som vi har ventet på i adskillige år, også overveje at give udvalgsmedlemmer eller formanden tid til i nogle måneder frigiort fra sit øvrige arbejde at gøre disse ting færdige. Det er faktisk seks år siden, vi først havde emnet oppe i retsudvalget, og jeg synes, det ville være klogt og rigtigt, hvis ministeren fandt mulighed for nu at lade udvalget arbejde hurtigt og effektivt. Lykkes det ikke, må jeg